

R O M Ȃ N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR.3007/LM/2013

DOSAR NR. 4858/97/2013

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 26 NOIEMBRIE 2013

PREȘEDINTE:	- Tănăsescu Irina	- judecător
	- Rista Nicoleta Eugenia	- asistent judiciar
	- Florea Ionela	- asistent judiciar
	- Hanciu Liliana	- grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA în numele și pentru membrul de sindicat reclamanta POPESC ANDREEA MARIA, împotriva pârâtului Liceul Tehnologic „OVID DENSUȘIANU” Călan, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantei consilier juridic Radu Cristiana, lipsă fiind pârâta.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

În temeiul dispozițiilor art. 95 pct.1 Cod procedură civilă, art. 269 Codul muncii și art. 210 din Legea nr. 62/2011, instanța stabilește că este competentă general, material și teritorial să judece această cauză.

Reprezentanta reclamantei depune delegație de reprezentare, arată că nu posedă sentința anterioară și solicită în baza Deciziei nr. 11/2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție acordarea drepturilor bănești pentru perioada 1 septembrie - 31 decembrie 2010, nu mai are alte cereri de formular și solicită judecarea cauzei.

Instanța, declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantilor consilier juridic Radu Cristiana solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict de drepturi formulată, înregistrată la această instanță sub nr.4858/97/2013, Sindicatul Invățământ Preuniversitar jud.Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta Popesc Andreea Maria a chemat în judecată pe pârâtul Liceul Tehnologic Ovid Densușianu Calan, solicitând obligarea pârâtului la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale neacordate, conform Legii nr.221/2008), rezultate din neaplicarea Legii cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.330/2009 mai sus invocată, începând cu data de 01.09.2010 și până la data de 31.12.2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data plății efective.

În fapt, s-a arătat că la 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în

plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art.30 alin. 5 din Legea nr.330/2009 și art.5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Cum Legea cadru nr.330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate în sensul că „în luna ianuarie 2010 salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009”, iar creșterile salariale prevăzute de Legea nr.221/2008 nu sunt acordate nici în prezent personalului din învățământ, deși sunt prevăzute expres prin lege, reclamanta susține că se cuvine a se aplica același sistem de calcul al salariilor și ulterior datei de 01.01.2010, astfel încât valoarea salariilor din anul 2010 să fie la același nivel cu cele din decembrie 2009.

S-au mai invocat disp. art.40 alin.2 lit c Codul muncii privind obligația angajatorului să acorde toate drepturile ce decurg din lege, dar și prev. art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.17 a Declarației Universale a Drepturilor Omului, cu motivarea că prin neacordarea unui drept salarial reglementat printr-un act normativ și lipsirea de dreptul a mai primit vreodată sumele de bani aferente majorărilor salariale conținute în Legea nr.221/2008 s-a creat o ingerință ce are ca efect privarea reclamantei de bunul ei, făcându-se trimitere în acest sens la jurisprudența CEDO în conformitate cu care drepturile de natură salarială reprezintă un „bun” în sensul alin.1 al art.1 din primul Protocol.

În drept, au fost invocate prevederile art.112 Cod procedură civilă, art.283 alin.1 lit.c Codul muncii, art.67 din Legea nr.168/1999, art.28 din Legea nr.54/2003 a sindicatelor, art.3 și art.30 alin.5 din Legea cadru nr.330/2009, art.5 și art.6 din OUG nr.1/2010, art.41 alin.5 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art. 270 Codul Muncii.

Reclamanta a arătat că prin hotărâri judecătorești i s-au recunoscut drepturile salariale convenite prin aplicarea disp. Legii nr.221/2008, însă doar pentru perioada 01.10.2008 – 31.12.2009. S-a stabilit că salariile convenite personalului didactic și didactic auxiliar pentru aceasta perioadă ar fi trebuit calculate având în vedere o valoare de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000, așa încât pârâtul ar fi trebuit să aplice același sistem de calcul și după data de 01.01.2010, pentru a nu se ajunge ca nivelul noilor salarii să fie inferior celor avute în decembrie 2009.

Fata de Deciziile Curții Constituționale pronunțate în legătură cu OUG nr.41/2009, reclamanta s-a arătat că excepțiile de neconstituționalitate au fost respinse ca devenite inadmisibile, ca urmare a abrogării prevederilor legale ca constituiau obiect al excepției de neconstituționalitate, invocând totodată și Decizia nr.124/2010 în considerentele căreia se reține ca disp. OUG nr. 41/2009 erau oricum afectate de vicii de constituționalitate.

În ceea ce privește procedura specială prevăzută de art.34 al Legii nr.330/2009, s-a subliniat că parcurgerea unei asemenea proceduri ar fi fost posibilă doar în măsura în care pârâtul ar fi acordat de bunăvoie, până la data de 31.12.2009, majorările salariale prevăzute de Legea nr.221/2008, iar după aceasta dată ar fi refuzat acordarea acestora.

În fine, s-a mai arătat că și în prezent sunt pe rolul instanțelor de judecată acțiunii ce au ca obiect acordarea diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, astfel că nu a fost posibilă depunerea contestațiilor de reîncadrare începând cu data de 01.01.2010.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele :

Nu se poate reține inadmisibilitatea acțiunii, raportat la disp. art.34 al Legii nr. 330/2009 ce prevede contestarea dispoziției de reîncadrare pe calea unei proceduri prealabile sesizării instanței, dat fiind că, raportat la împrejurările concrete ale cauzei de față, reclamanta s-a aflat în imposibilitate obiectivă de a parcurge efectiv procedura prealabilă, dat fiind că la momentul întocmirii deciziilor de reîncadrare nu existau pronunțate hotărâri judecătorești prin care să i se recunoască acordarea diferențelor

salariale rezultate din neaplicare Legii nr.221/2008 pentru perioada 01.10.2008 – 31.12.2009, aceste hotărâri fiind pronunțate doar în cursul anului 2010. În consecință nici salariile reclamantei din luna decembrie 2009 nu cuprindeau aceste diferențe, pentru a putea justifica contestarea în termen și în condițiile art.34 sus amintit, a deciziilor de reîncadrare.

Cum în cursul lunii decembrie 2009, reclamantei nu i-au fost calculate, stabilite și nici achitate salariile majorate în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, la emiterea deciziilor de reîncadrare în baza Legii nr.330/2009, începând cu data de 1 ianuarie 2010 nu a avut loc o diminuare a noilor salarii stabilite, situație în care reclamanta nu putea justifica interes în formularea unor contestații. În concret, s-a perpetuat refuzul de acordare a majorărilor salariale prevăzute de Legea nr.221/2008.

Doar după emiterea deciziilor de reîncadrare, reclamantei i-au fost recunoscut pe cale judecătorească dreptul la acordarea diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, inclusiv în ceea ce privește includerea acestor majorări în salariile aferente lunii decembrie 2009.

Astfel doar o dată cu obținerea hotărârii judecătorești sus menționate reclamantei i s-a născut efectiv dreptul de a solicita acordarea diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și în continuare, respectiv pentru perioada 01.01.2010 – 21.12.2010.

În ceea ce privește fondul cauzei, se rețin următoarele:

Reclamanta face parte din categoria personalului didactic, a avut calitatea de salariat a unității școlare pârâte pentru perioada vizată în acțiune și prin acțiunea de față solicită calcularea și stabilirea drepturilor salariale pentru perioada 01.09.2010 – 31.12.2010 prin includerea majorărilor salariale rezultate din aplicarea Legii nr. 221/2008, raportat la prev. art.30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009 și art.5 alin.1 al OUG nr.1/2010.

Sub un prim aspect, nu se poate reține aplicabilitatea în speță a OUG nr.41/2009. Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la dispozițiile Ordonanței nr. 41/2009, în sensul că a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată, motivat de faptul că prin deciziile nr.842/2009 și nr.989/2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

De altfel prin Decizia nr.124/2010 Curtea Constituțională a apreciat în mod neechivoc că prin OUG nr.41/2009 legiuitorul delegat a persistat în hotărârea sa de a nu lua în considerare prevederile Legii nr.221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament, astfel că disp. art.2 din acea ordonanță erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate.

Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009 reclamantei i s-a recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr. 221/2008 conform hotărârilor judecătorești depuse la dosar, instanța de judecată reținând în motivarea soluției că prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008. Ulterior, Guvernul a emis o serie de ordonanțe de urgență, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională a constatat de fiecare dată neconstituționalitatea acestora .

În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.3/2011 dată în soluționarea recursului în interesul legii, respectiv: „Ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale OUG nr. 136/2008, OUG nr.151/2008 și OUG nr.1/2009, dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009”.

În această situație este evident că salariile reclamantei trebuiau calculate cu includerea diferențelor salariale acordate prin Legea nr.221/2008 și recunoscute prin hotărâri judecătorești, inclusiv în ceea ce privește salariile convenite pe luna decembrie 2009.

Or, în conformitate cu prev. art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009, „în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009...”. Reglementari asemănătoare sub aspectul obligativității menținerii în plată a cuantumului salariului avut de personalul plătit din fonduri publice, deci inclusiv personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, se regăsesc și în cuprinsul art. 5 alin.1 și 6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, Decizia nr.3/2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție dar și dispozițiile hotărârii judecătorești prin care au fost obligați pârâții să le calculeze și să îi acorde reclamantei drepturile salariale pe perioada 01.10.2008 – 31.12.2009 cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr.221/2008, precum și față de dispozițiile art.30 alin.5 a Legii nr.330/2009 și al art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010, rezultă că pentru intervalul 01.09.2010 – 31.12.2010 reclamantei trebuie să i se calculeze și să i se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008. Aceasta, pentru a nu se ajunge la situația interzisă prin lege de a nu se acorda personalului aflat în funcție în anul 2010, un salariu cel puțin egal cu cel aflat în plată în luna decembrie 2009.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr.330/2009, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de către reclamantă, va fi admisă ca întemeiată.

Ca urmare, va fi obligat pârâțul la calculul și plata către reclamantă a drepturilor salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale conferite de Legea nr.221/2008), reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.330/2009, începând cu data de 01.09.2010 și până la data de 31.12.2010. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.161 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând și disp.art.453 Cod proc.civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr.22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR DEVA, cu sediul în mun.Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta POPESC ANDREEA MARIA, împotriva pârâțului Liceul Tehnologic OVID DENSUȘIANU, cu sediul în Călan, str.Ovid Densușianu nr.5, jud.Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a sumelor compensatorii corespunzătoare drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008 și a Legii cadru nr.330/2009, pentru perioada 01 septembrie 2010 – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Fără cheltuieli de judecată.
Executorie de drept.
Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.
Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.
Pronunțată în ședință publică, azi, 26 noiembrie 2013.

Președinte,
Tănăsescu Irina

Asistenți judiciari,
Rista Nicoleta Eugenia Florea Ionela

Grefier,
Hanciu Liliana

FI/CA – 4 ex.
19.XII.2013

PENTRU CONFORMITATE
GREFIER.

